

talában nem ismeri a veszélyes üzem fogalmát, akkor egyáltalában nem látok veszélyt abban, hogy a magyar jogban az üzembentartót nem tesszük felelőssé a veszélyes üzemek találkozásánál felmerült kárért az esetben, ha a veszélyes üzemet vezető személy kirendelésénél kellő gondossággal járt el, pl. a szükséges és előírt hatósági engedéllyel rendelkező egyént alkalmazott az üzem vezetésére.

Lehet, hogy ily megoldás mellett a balesetből származó károk nem lesznek oly biztosan behajthatók, mint a mai joghelyzet mellett, azonban a felmerült károk megtérítésének kérdése — mert hiszen valójában erről van itt szó — elsősorban gazdasági és nem jogi kérdés. Ez megoldható akár kényszerbiztosítással, akár a veszélyes üzemek üzembentartóinak kényszertársításával és a felmerült károknak köztük való aránylagos felosztásával, ami azonban már közigazgatási és nem magánjogi kérdés.

Dr. Büki Dénes.

Behajtási diligencia és készfizetői kezesség.

Eddigi bírói gyakorlatunk szerint a behajtás terén a hitelező terhére eső mulasztás, aminek következményeképp a kezes felszabadulása következett be, egyaránt érvényesíthető volt úgy a közönséges kezes, mint a készfizető kezes részéről. „A készfizető kezes, éppen úgy, mint a közönséges kezes, sikeresen élhet a hitelezővel szemben azzal a kifogással, hogy a hitelező az egyenes adós ellen követelésének behajtása körül olyan késedelmes volt, hogy e miatt a kezes az egyenes adós ellen őt megillető visszkéretet sikerrel többé nem érvényesítheti“. (Kúria G. 378/1900. Grill-féle törvénytár Szladits-Fürst-Ujlaki Kötelmi Jog I. 220. oldal). A Kúria még az utolsó években is kifejezetten hangsúlyozta, hogy mai gyakorlatunk eltér magánjogi törvénykönyvünk álláspontjától és hogy a bírói gyakorlat e tekintetben a Tervezet álláspontját nem tette magáévá. A Kúria VII. 5838/1937. sz. határozata (Jogi Hírlap 1938. évf. 206. eset) indokolásában a következő kijelentést teszi: „A kezes az anyagi jog szabályai szerint felszabadul kötelezettsége alól, ha a követelés a hitelező hibájából a főadóssal szemben behajthatatlanná válik, azonban ez a szabály a készfizető kezesre nem áll akkor, ha a követelés a hitelező késlekedése miatt oly időben vált a főadóssal szemben behajthatatlanná, amikor a kezes már az ő terhére róható teljesítési késedelemben volt“. Az ítélet szövegezése teljesen egyezik a MMT. 1212. §. 3. bekezdésével. A Kúria döntését nemcsak a döntés tartalmi fontossága miatt emeljük ki, hanem mint a Tervezet felszívódási folyamatának egyik jelentős termékét, olyan területen, ahol eddig a gyakorlat tudatosan mellőzte a Tervezet álláspontjának elfogadását.

B. S.